

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Krzysztof Filipiak

Strona pozwana: Dyrektor Izby Skarbowej w Poznaniu

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy unormowania wynikające z art. 43 ust.1 i 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, iż sprzeciwiają się one polskiem przepisom krajowym przyjętym w art. 26 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (tekst jednolity w Dz.U. z 2000 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) ograniczającym prawo do obniżenia podstawy opodatkowania w podatku dochodowym wyłącznie o kwotę składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne zapłaconą na podstawie przepisów prawa krajowego oraz art. 27b ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych ograniczającym prawo do obniżenia podatku dochodowego o kwotę składki na obowiązkowe ubezpieczenie zdrowotne, zapłaconej wyłącznie na podstawie przepisów prawa krajowego w sytuacji, gdy obywatel polski podlegający nieograniczonemu obowiązkowi podatkowemu w Polsce od dochodów opodatkowanych w Polsce — odprowadza także składki na obowiązkowe ubezpieczenie społeczne i zdrowotne w innym państwie członkowskim z tytułu prowadzonej tam działalności gospodarczej, a składki te nie zostały odliczone w tym innym państwie członkowskim Unii Europejskiej od dochodu i od podatku?
- 2) Czy zasadę pierwszeństwa prawa wspólnotowego unormowania wynikające z art. 43 ust. 1 i 2 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, iż wyprzedzają one przepisy krajowe przyjęte w art. 91 ust. 2 i 3 i art. 190 ust. 1 i 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 1997 r. nr 14, poz. 176 ze zm.) w zakresie jakim na ich podstawie nastąpiło odroczenie wejścia w życie wyroku Trybunału Konstytucyjnego?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 17 lipca 2008 r. — Société Olympique lyonnais przeciwko Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

(Sprawa C-325/08)

(2008/C 247/15)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Société Olympique lyonnais

Strona pozwana: Olivier Bernard, Société Newcastle UFC

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasada swobody przepływu pracowników ustanowiona w [art. 39 WE] stoi na przeszkodzie obowiązywaniu przepisu prawa krajowego, zgodnie z którym zawodnik klasy „junior starszy”, który po zakończeniu okresu szkoleniowego podpisuje umowę w charakterze zawodowego piłkarza z klubem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej może być zobowiązany do zapłacenia odszkodowania?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej, czy konieczność wspierania naboru i szkolenia młodych piłkarzy zawodowych stanowi uzasadniony cel lub zalicza się do nadrzędnych względów interesu ogólnego mogących uzasadnić takie ograniczenie?

Skarga wniesiona w dniu 29 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Litewskiej

(Sprawa C-350/08)

(2008/C 247/16)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Steiblytė i M. Šimerdová, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Litewska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że poprzez utrzymanie w mocy pozwolenia na dopuszczenie do obrotu na jej terytorium produktu leczniczego „Grasalva” Republika Litewska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 6 ust. 1 i pkt 4 części 2 załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2003/63/WE⁽²⁾, art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2309/93⁽³⁾ oraz art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004⁽⁴⁾;
- obciążenie Republiki Litewskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- (i) Na podstawie art. 6 ust. 1 dyrektywy 2001/83/WE Republika Litewska zobowiązana jest ustalić, czy pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wydane przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej spełniają warunki ustanowione aktami prawa wspólnotowego dotyczącymi produktów farmaceutycznych, które obowiązywały w momencie przystąpienia i zapewnić, by od dnia 1 maja 2004 r. tylko produkty lecznicze korzystające z pozwoleń spełniających te warunki były dopuszczone do obrotu.
- (ii) Produkt leczniczy „Grasalva” nie został zawarty w dodatku A do załącznika IX do aktu przystąpienia z 2003 r. i dlatego też przepisy odnoszące się do okresu przejściowego nie mogą w jego przypadku znaleźć zastosowania. Zatem od dnia 1 maja 2004 r. ten produkt leczniczy może być dopuszczony do obrotu jedynie, jeśli spełnia wszystkie warunki dotyczące jakości, bezpieczeństwa i skuteczności

ustanowione dla podobnych biologicznych produktów leczniczych, a w szczególności warunki zawarte w pkt 4 części 2 załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE, zmienionej dyrektywą 2003/63/WE.

- (iii) Właściwe instytucje Republiki Litewskiej ustaliły, że dokumentacja odnosząca się do produktu leczniczego „Grasalva” nie zawiera informacji na temat badań przedklinicznych i klinicznych wymaganych na podstawie pkt 4 części 2 załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE, zmienionej dyrektywą 2003/63/WE, w celu ustalenia spełnienia przez produkt leczniczy „Grasalva” warunków ustanowionych dla podobnych biologicznych produktów leczniczych w przedmiocie ich bezpieczeństwa i skuteczności.
- (iv) Pozwolenie na dopuszczenie produktu leczniczego „Grasalva” do obrotu na terenie Republiki Litewskiej nie czyni zadość warunkom ustanowionym w pkt 4 części 2 załącznika I do dyrektywy 2001/83/WE, zmienionej dyrektywą 2003/63/WE, a zatem od daty przystąpienia do Unii Europejskiej wspomniany produkt leczniczy mógłby zostać dopuszczony do obrotu jedynie gdyby pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zostało wydane przez Wspólnotę na podstawie art. 3 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2309/93 (znajdującego zastosowanie do dnia 20 listopada 2005 r.) albo art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 726/2004 (znajdującego zastosowanie od dnia 21 listopada 2005 r.).

(¹) Dyrektywa 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311 z 2001 r., s. 67).

(²) Dyrektywa Komisji 2003/63/WE z dnia 25 czerwca 2003 r. zmieniająca dyrektywę 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 159 z 2003 r., s. 46).

(³) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2309/93 z dnia 22 lipca 1993 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję ds. Oceny Produktów Leczniczych (Dz.U. L 214 z 1993 r., s. 1).

(⁴) Rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. ustanawiające wspólnotowe procedury wydawania pozwoleń dla produktów leczniczych stosowanych u ludzi i do celów weterynaryjnych i nadzoru nad nimi oraz ustanawiające Europejską Agencję Leków (Dz.U. L 136 z 2004 r., s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 30 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-356/08)

(2008/C 247/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, A. Böhlke, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, iż poprzez wprowadzenie obowiązku otwarcia przez każdego lekarza, który zamierza prowadzić działalność w Landzie Oberösterreich (Górna Austria) konta bankowego w banku Oberösterreichische Landesbank, na które powinno być wpłacane przez kasy chorych wynagrodzenie za świadczenia rzeczowe, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom z art. 43, 49 i 56 Traktatu WE
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wprowadzenie obowiązku otwarcia konta, na które dodatkowo ma być przelewane przez kasy chorych całe wynagrodzenie za udzielone świadczenia, jest nieproporcjonalne do celu polegającego na zagwarantowaniu, iż składki przysługujące izbom lekarskim będą należycie obliczone i zapłacone przez lekarzy. mających siedzibę w Górnej Austrii. Zakwestionowane przepisy stanowią nieuzasadnione ograniczenie trzech podstawowych swobód przysługujących na podstawie traktatu, a mianowicie swobody prowadzenia działalności przez lekarzy mających swoją siedzibę w innym państwie członkowskim, swobody świadczenia usług oraz swobody przepływu kapitału.

Skarga wniesiona w dniu 4 sierpnia 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-357/08)

(2008/C 247/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: G. Zavvos, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Grecka

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/14/WE (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. zmieniającej dyrektywę Rady 72/166/EWG, 84/5/EWG, 88/357/EWG i 90/232/EWG oraz dyrektywę 2000/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące ubezpieczenia w zakresie odpowiedzialności cywilnej za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych, a w każdym razie nie powiadamiając o tych przepisach Komisji, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy,
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.